

For det første mener vi stadig, det var helt uacceptabelt, at regeringen tvang kommunerne til at genåbne budgetterne i december og truede dem med nye sparerunder, når der dels var tale om mindre overskridelser af budgetaftalerne, dels var tale om, at budgetoverskridelserne som allerede nævnt kunne forklares som et resultat af de ekstra udgifter som følge af regeringens og Dansk Folkepartis kommunalreform og den almindelige demografiske udvikling med flere udgifter til bl.a. ældre og skolebørn.

For det andet er Danmark inde i en sund økonomisk udvikling, hvor det private forbrug nærmest eksploderer. Derfor er der ingen speciel grund til at stramme det offentlige forbrug.

Og for det tredje mener vi, at forudsætningen for, at man kan forsætte med budgetsamarbejdet regeringen og kommunerne imellem, er, at man indbygger nogle rimelige forudsætninger, således at man ikke tvinger mange kommuner ud i besparelser i en tid, hvor regeringen og Dansk Folkeparti ikke holder sig tilbage, når der her fra Folketingets talerstol skal gives løfter på ældre- og skoleområdet.

Det er nødvendigt, at man kan give kommunerne et økonomisk råderum netop i de her tider, for her hen over sommeren og det tidlige efterår skal de kommuner ud i den næste ubehagelige sparerunde, der handler om tilpasning af de forskellige serviceniveauer i de sammenbragte kommuner. Her skal i sagens natur klippes en hæl og hugges en tå, og hvis kommunerne i forvejen er pressede, kommer vi til at opleve endnu flere besparelser bl.a. på skole- og ældreområdet. Derfor kan vi selvfølgelig ikke give regeringen og Dansk Folkeparti hånds- og halsret over de kommunale budgetter, som det vil blive tilfældet med det her lovforslag.

Kl. 17.25

Afslutningsvis vil jeg tillade mig at løfte pegefingern over for flertallet og desværre også Det Radikale Venstre, som med indgåelse af udliggingsreformen også har accepteret skattestopet.

Hvis man fortsætter den udhuling af kvaliteten af de offentlige serviceopgaver, som er tilfældet i disse år i daginstitutioner, på skoler og sygehuse, så risikerer man, at opbakningen til den danske velfærdsstat bliver undergraved, for så vil den rigeste fjerdedel og for så vidt også middelklassen i endnu større omfang vælge de offentlige tilbud fra til fordel for private skoler, sygehuse m.m.

Er det virkelig den udvikling, flertallet ønsker?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører bliver hr. Søren Egge Rasmussen.

Søren Egge Rasmussen (EL):

Det, som vi er vidne til her, er, at regeringen vil lave individuel afstraffelse af kommunerne, når nogle af disse ikke overholder en aftale, som er indgået kollektivt.

Kommunerne har ifølge regeringen sparet 1,5 mia. kr. ud af de 2 mia. kr., som finansministeren via tekstanmærkninger til finansloven forsøgte at liste igennem Folketinget under behandlingen af finansloven.

Det groteske er nu, at de kommuner, som har genåbnet deres budgetter og gennemført besparelser, så kan risikere at blive økonomisk straffet i 2007, hvis deres budgetbesparelser ikke holder, mens de kommuner, som ikke har valgt at genåbne deres budgetter og deltage i denne topstyrede sparerunde, sådan set, hvis de kan holde deres oprindelige budgetter, ikke kan blive pålagt yderligere besparelser.

Jeg synes, det er meget tankevækkende, når jeg ser det her lovforslag og ser vurderinger af lovforslaget ridset op, at man så under det punkt, som hedder negative konsekvenser/merudgifter som følge af det her forslag på det økonomiske område, har et stort, tomt felt. Jeg ved ikke, om det sådan er et skriv selv-felt, man har indarbejdet i lovforslaget, og jeg synes, det er lidt tankevækkende, at det slet ikke er nævnt, at det, at man presser kommunerne så hårdt, kan have nogle negative konsekvenser.

Når man kender den kommunale virkelighed, så ved man jo, at i denne regerings blinde vinkel kan man se konsekvenserne af Dansk Folkepartis og regeringens besparelser ude i kommunerne. Når man gennemfører besparelser på 1,5 mia. kr. på et tidspunkt, hvor kommunernes økonomi i forvejen er stram, så har det konsekvenser: Det kan være plejesvigt, det kan være ringere børnepasning, det kan være mere nedslidning af skoler, det kan være større huller i de kommunale veje. Det kan meget nemt blive nogle meget dyre besparelser, som kommer til at koste kommunerne på længere sigt. Man kan rolig tale om, at der i mange tilfælde er en form for vedligeholdelsesgæld i kommunerne, når man skærer for hårdt på vedligeholdelsen af kommunale bygninger. Når det gælder det sociale om-